

delsen, att någon nedlåter sig, visar sig nedlåtande.

NEDLÅTENHET, f. 3. Egenskapen att vara nedlåtande.

NEDLÄGGA, v. a. 2. (böjes som *Lägga*) 1) Förflytta i liggande läge. *N. kläder i en låda, koffert, kista. N. vapen, gevär, lägga dem ifrån sig, till tecken att man afstår ifrån strid, ger sig åt fienden.* (Fig.) *N. kronan, regeringen, afsäga sig den. N. embele, tjenst, taga afsked derifrån. N. sitt yrke, handel, rörelse, fabrik o. s. v., upphöra dermed. N. en sak, en process, upphöra att bedrifva den, afstå från sin talan. N. i förvar, lemna i förvar, t. ex. N. (vanligare: ned-sälla) en penningssumma i förvar hos någon. N. kostnad, arbete på något, derpå använda docknad, arbete. — Äfv. Lägga ned* (man säger dock icke gerna: *L. n. kronan, embele, tjenst, l. ned i förvar*). — 2) Fälla till marken, döda. *N. en fiende. — Äfv. Lägga ned. — Nedläggande, n. 4. o. Nedläggning, f. 2.*

NEDLÄSA, v. a. 2. Nedlägga och igenläsa om. *N. kläder i en kista. — Äfv. Läsa ned.*

NEDLÖPA, v. n. 3. (böjes som *Löpa*) 1) Springa ned. — 2) Hafva sträckning nedåt. *Ett tåg, som n-per från masttoppen till däck. — Äfv. Löpa ned. — Nedlöpande, n. 4.*

NEDLÖSA, v. a. 2. Se *Nedlossa*. — Äfv. *Lösa ned.*

NEDMAKA, v. a. 1. Maka, jemka längre ned. — Äfv. *Maka ned.*

NEDMJÖLA, v. a. 1. Öfvertäcka med mjöl. — Äfv. *Mjöla ned.*

NEDMUTA, v. a. 1. Med mutor nedtysta. — Äfv. *Muta ned. — Nedmutande, n. 4. o. Nedmutning, f. 2.*

NEDMYLLA, v. a. 1. 1) Bringa ned i myllan, åkerjorden. *N. säd. — 2) Begravva. — Äfv. Mylla ned. — Nedmyllande, n. 4.*

NEDMÖLA, v. a. 1. Se *Nedmylla*.

NEDMÖRK, a. 2. Alldeles mörk. Brukas endast i uttrycket: *Det är alldeles n-t*, fullkomligt nattmörkt.

NEDOM, nedåmm, prep. Se *Nedansför* och *Nedomkring*. — *Adv.* (nedåmm o. nedåmm) Se *Nedomkring*.

NEDOMKRING, nedåmmkring, prep. Kring nedrä delen, kanten af något. *Sy till en bord n. klädningen. — Adv.* (nedåmmkring o. nedåmmkring) Kring nedre kanten. *N. gick en list.*

NEDPACKA, v. a. 1. Nedlägga i viss ordning, tätt och packadt. — Äfv. *Packa ned. — Nedpackande, n. 4. o. Nedpackning, f. 2.*

NEDPETA, v. a. 1. Med fingret, en sticka, käpp o. s. v. nedskjuta, nedmaka. — Äfv. *Peta ned.*

NEDPLATTA, v. a. 1. Göra platt. — Äfv. *Platta ned. — Nedplattande, n. 4. o. Nedplattning, f. 2.*

NEDPLÖJA, v. a. 2. Genom plöjning nedmylla. — Äfv. *Plöja ned. — Nedplöjande, n. 4. o. Nedplöjning, f. 2.*

NEDPRESSA, v. a. 1. 1) Med press nedtrycka. — 2) (i allm.) Nedtrycka. Äfven i fig. mening.

NEDPRUTA, v. a. 1. Genom prutning ned-sätta. *N. priset på en vara. — Äfv. Pruta ned. — Nedprutande, n. 4. o. Nedprutning, f. 2.*

NEDPÅ, nedpå', se *Nedanpå*.

NEDRE, m., **NEDRA**, f. o. n. adj. kompar. af *Neder*. 1) Som är, befinner sig, har sitt läge

längre, ned, inunder. *N. delen, ändan. N. våningen. — 2) Lägre belägen. N. Egypten. N. Tyskland. — Adv.* Se *Nere*.

NEDREGNA, v. n. 1. Nedfalla tätt som ett regn. *En skur af pilar n-de.*

NEDRIDA, v. a. 3. (böjes som *Rida*) 1) Rida ned till en ort. — 2) Se *Kultrida*. — Äfv. *Rida ned.*

NEDRIFVA, v. a. 3. (böjes som *Rifva*) Ända till marken nedtaga något, som blifvit upprest, uppmuradt, uppbyggt. *N. ett hus, en mur, en bro. — Äfv. Rifva ned. — Nedrifvande, n. 4. o. Nedrifning, f. 2.*

NEDRIG, a. 2. 1) Låg till sinnelag, tänkesätt och i handling. *En n. menniska. — 2) Som förräder låga tänkesätt. Ett n-t uppförande. — Syn.* (för begge bem.) Låg, Lågsinnad, Gemen.

NEDRIGHET, f. 3. 1) Låg själ, låga tänkesätt. *Han har visat tillräckliga prof på sin n. — 2) Nedrig handling, nedrigt uppförande. Göra sig skyldig till en n. — Syn.* (för begge bem.) Låghet, Gemenhet.

NEDRIGT, adv. På ett nedrigt sätt. *Bära sig n. åt emot någon. — Syn.* Lågt.

NEDRISTA, v. a. 1. Rista, så att något nedfaller. *N. frukt af ett träd. — Äfv. Rista ned. — Nedristande, n. 4. o. Nedristning, f. 2.*

NEDROPA, v. a. 1. Med rop nedkalla. — Äfv. *Ropa ned.*

NEDRÖKA, v. a. 2. Med rök nedsvärta; röka så starkt, att något blir alldeles fullt med rök. — Äfv. *Röka ned. — Nedrökt*, part. pass. Aktivt i uttrycket: *N. tafla*, sådan som genom tidens längd blifvit svart eller mörk.

NEDSÄBLA, v. a. 1. Med sabel nedhugga, nedgöra. — *Nedsäblande, n. 4.*

NEDSALTA, v. a. 1. Inlägga i saltlake. *N. fläsk. — Äfv. Salta ned. — Nedsallande, n. 4. o. Nedsallning, f. 2.*

NEDSJUKNA, v. n. 1. Sjukna, så att man blir sängliggande.

NEDSJUNKA, v. n. 3. (böjes som *Sjunka*) Har samma bem. som *Sjunka*. *N. i gytlja.* (Fig.) *N. i laster*, helt och hållet åt dem öfverlemna sig. *N. i tankar*, fördjupa sig i tankar. — Äfv. *Sjunka ned. — Nedsjunkande, n. 4.*

NEDSKABBA, v. a. 1. Smitta full med skabb. — Äfv. *Skabba ned.*

NEDSKJUTA, v. a. 3. (böjes som *Skjuta*) 1) Skjuta på något, så att det faller ned. *Hon råkade att n. en kopp ifrån bordet. N. någon i sjön. — 2) a)* Med skott ur skjutgevärd nedslå, förstöra. *Med kanoner n. en mur. — b)* Med skott döda. *Låta n. de fångna fienderna. — c)* Med skott träffa något, så att det faller ned. *N. fågeln vid fågelskjutning. — Äfv.* (för alla bem.) *Skjuta ned. — Nedskjutande, n. 4. o. Nedskjutning, f. 2.*

NEDSKJUTSA, v. a. 1. 1) Skjutsa till ett lägre beläget ställe. *N. någon till hamnen. — 2) Se Nedrifva. — Äfv. Skjutsa ned. — Nedskjutsande, n. 4. o. Nedskjutsning, f. 2.*

NEDSKRIFVA, v. a. 3. (böjes som *Skrifva*) Med bläck och penna på papper anteckna. Brukas endast i skriftspråket.

NEDSKRUFVA, v. a. 1. Genom skrufning sänka, göra lägre. — Äfv. *Skrufva ned. — Nedskrufvande, n. 4. o. Nedskrufning, f. 2.*

NEDSKRYNKLA, v. a. 1. Skrynkla något, så att det blir fullt af skrynklar. — Äfv. *Skrynkla ned.*